

[Ole Vagn Christensen]

at udbyde det lidt mere, og samtidig vil jeg gerne stille nogle spørgsmål til arbejdsministeren.

Jeg vil erkende, at vi fra Socialdemokratiets side var skeptiske over for denne overførsel af beskæftigelsespenge til kontanthjælpen. Vores betænkeligheder gik på, at vi frygtede en aktivitetsnedgang i kommunerne, hvis overførslen blev for omfattende.

Men vi har valgt at tage ministerens tilsgagn om den begrænsede økonomiske virkning af denne overførsel til efterretning og er derfor parate til at støtte denne del af lovforslaget.

Når det drejer sig om den anden del af lovforslaget, nemlig overflytningen af midler fra én type beskæftigelsesfremme til en anden, kan vi klart udtrykke tilfredshed med, at ministeren på dette område også har fundet det vigtigt, at arbejdsmarkedsnævnene, som vi påpegede det, inddrages aktivt i processen med fordeling af midlerne fra staten til de lokale led. Det har vi således med tilfredshed noteret os, ligesom vi med tilfredshed har noteret os, at ministeren vil inddrage landsarbejdsnævnet.

Derfor kan Socialdemokratiet også støtte denne del af lovforslaget, og vi vil stemme for lovforslaget ved tredje behandling, men vi vil dog gerne have en udvalgsbehandling.

Når vi gerne vil have en udvalgsbehandling her mellem anden og tredje behandling, er det, fordi det lovforslag, som vi her opererer med, kun er et lille hjørne af den samlede indsats imod ungdomsarbejdsløsheden. Vi finder det derfor meget afgørende, at der ikke sker en nedgang i kommunernes indsats imod ungdomsarbejdsløsheden i 1987 og i 1988. Vi er derfor stærkt bekymrede over, at arbejdsministeren endnu ikke har fremsat forslag om de langsigtede principper for den kommunale indsats.

Et flertal herinde vedtog på forslag af Socialdemokratiet at fastholde den kommunale forpligtelse til at afsætte midler til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden i 1987. Samtidig tilkendegav vi, at vi i løbet af foråret 1987 skulle tage stilling til de langsigtede principper for den kommunale indsats. Vi venter fortsat på dette forslag, hr. minister!

Socialdemokratiet fremsatte allerede den 10. oktober 1986 vores bud på den langsigtede indsats. Socialdemokratiet vil sikre, at aktiviteten fastholdes på et højt niveau, sam-

tidig med at vi vil give kommunerne mulighed for at tilrettelægge denne i god tid. Derfor haster det med denne afklaring. Såfremt ministeren ikke meget hurtigt fremsætter dettede forslag, vil vi forbeholde os vores ret til at stille ændringsforslag til vort eget beslutningsforslag nr. B 9, der sikrer, at vi får det samme aktivitetsniveau i 1988 som det, vi tilkendegav at vi vil have i 1987. Jeg mener faktisk også, at det haster, hvis vi skal give kommunerne besked om denne kommunale forpligtelse – hvad den efter vores opfattelse skal være – og jeg håber, at vi under den udvalgsbehandling, der nu skal være, eller her i salen kan få en tilkendegivelse fra enten ministeren eller regeringspartierne om, at det faktisk ville være fornuftigt at skrive det i en tillægsbetænkning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg kan forsikre arbejdsministeren om, at VS mener, at den gruppe af unge, der er hårdest belastet, skal hjælpes mest muligt, og at den også skal kunne have en kontakt til arbejdsmarkedet, og at man skal gøre alt for at få den kontakt så god og stabil som overhovedet muligt.

Derfor er vi selvfølgelig også enige i den ændring, der er sket med hensyn til kontanthjælpen, og den sociale forbedring, der er sket for de unge. Vi er også enige i alt det med den ekstraordinære indsats, men vi er ikke enige i, at midler til kontanthjælp skal tages fra beskæftigelsesmidler. Det er en sammenblanding af bistandsloven og en anden lov, hvilket vi synes er en dårlig måde at gøre det på, især når vi har den erfaring, at de 130 kr. pr. indbygger har været frosset fast i flere år, og at det har været utrolig svært at få regeringen til at fastholde det lovpligtige beløb fra kommunernes side. Vi mener, at det, der sker ved dette her, er, at man udhuler beskæftigelsesmidlerne, og det er vi uenige i skal ske. Vi mener kort sagt, at det er en sammenblanding af to kasser på et forkert grundlag.

Vi ville gerne have været med til at diskutere dette her, hvis man for det første havde sagt, at de 130 kr. permanent skulle forhøjes med det, som det koster at få kontanthjælpsmodtagerne ind. Men det er ikke tilfældet. De 50 mill. kr., som det cirka vil ko-